ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΜΠΙΝΕ - ΒΑΛΜΕΡ

ΤΟ ΚΟΛΛΙΕ

ΕΝ πιστεύω ν' ἀνησύχησες ; εἶπε ἡ Ὑβόνη στὸν ἄνδρα της, καθὼς ἔβγαζε τὸ καπέλλο της.

Ὁ κ. ντὲ Κορμὼν κύτταξε τὴν ὡραία κι' ἀγαπημένη του Ὑβόνη καὶ τῆς ἀπάντησε :

—Ὄχι, βέβαια, ἀφοῦ μὲ εἰδοποίησες μὲ τὸ τηλέφωνο πὼς δὲν θὰ γύριζες πρὶν ἀπ' τις δέκα.

—Μπράβο, Πέτρο μου, εἶσαι πολὺ εὐγενικός ! εἶπε ἡ Ὑβόνη, πλησιάζοντας γιὰ νὰ τὸν φιλήσῃ.

Κι' οἱ δυό τους ἦσαν ψηλοί, νέοι. Ἐκεῖνος τριάντα, ἐκείνη ἴσως εἰκοσιοκτὼ ἐτῶν.

Τὴν κράτησε σφιγμένη στὴν ἀγκαλιά του. Ἡ Ὑβόνη ἔμεινε ἔτσι, ἀκοιμπισμένη ἐκεῖ, γεμάτη ἐμπιστοσύνη.

—Γιατί μοῦ εἶπες, ἀγάπη μου, νὰ διώξω τοὺς ὑπηρέτες πρὶν γυρίσης καὶ μοῦ ἀταγόρευες νάρθω νὰ σὲ πάρω ἀπ' τὸ σταθμό ;

—Θὰ σοῦ ἐξηγήσω, ἀπάντησε ἐκείνη, καὶ ξέφυγε ἀταλὰ ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά του.

Ἐκεῖνος τὴν ἄφησε. Δὲν ἤξερε ἂν ἤτανε πιὸ εὐτυχισμένος ὅταν τὴν κρατοῦσε μέσα στὴν ἀγκαλιά του ἢ ὅταν τὴν θαύμαζε.

—Ἔφαγες ; τὴν ρώτησε.

—Ὄχι, ἀλλὰ δὲν πεινῶ διόλου. Κάθησε, Πέτρο... Θέλω νὰ σοῦ μιλήσω...

Τοῦδειξε τὴν καρέκλα, ποὺ ἤτανε μπροστὰ στὸ γραφεῖο, πάνω στὸ ὁποῖο περνοῦσε κάθε μέρα ὧρες ὁλόκληρες, μελετῶντας τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ κτήματός του. Θλιβερὴ ἐργασία : Ἡ γῆ δὲν τοὺς ἔδινε πειὰ τίποτε, τὸ δάσος εἶχε ἐξαντληθῆ, τ' ἀμπέλια ἀρρωστημένα, τὰ βάρη τῆς ὑποθήκης ὅλο καὶ μεγάλωναν κι' ἔπρεπε νὰ διατηρησουν τὴ θέσι τους στὰ σαλόνια τῆς ἐπαρχίας. Χωρὶς ἄλλο γι' αὐτὰ τὰ στενόχωρα ζητήματα ἤθελε νὰ τοῦ μιλήση ἡ Ὑβόνη.

Ὁ Πέτρος κάθησε, ὑπάκουος, σὲ μιὰ πολυθρόνα. Μονάχα στὴ γυναῖκα του ἔλπιζε πειά, γιατί ἡ Ὑβόνη εἶχε ἰδέες ποὺ οὔτε νὰ τὶς φανταστῆ μποροῦσε αὐτός.

Ἡ Ὑβόνη περπατοῦσε στὴν ἀρχὴ πάνω - κάτω στὸ δωμάτιο, χωρὶς νὰ λέη λέξ. Ὁ Πέτρος περίμενε ὑπομονετικός. Ὅταν ἔφυγε ἀπὸ νωρὶς ἡ Ὑβόνη γιὰ τὴν πόλι, τὸν εἶχε προειδοποιήσει πὼς θὰ τοῦ μιλοῦσε ἐκεῖνο τὸ βράδυ γιὰ τὸ μέλλον τους. Κι' ἤτανε φανερὸ πὼς ἔπρεπε νὰ σκεφθοῦνε καλὰ τί ἔπρεπε νὰ κάνουν. Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ πᾶνε χαμένα, νὰ θαφτοῦν μέσα στὴ φτώχεια, τὰ νειᾶτα τῆς Ὑβόνης.

—Ἀλήθεια, δὲν πεινᾶς, ἀγάπη μου ;

Χωρὶς ν' ἀπαντήση ἡ Ὑβόνη, πῆρε ἕνα κάθισμα, τὄβαλε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ γραφείου καὶ κάθησε. Μὲ τὰ χέρια στοὺς κοτάφους της, σφίγγοντας μὲ τὰ δάχτυλα τὰ μαῦρα της μαλλιά, κυττάζοντας κατάματα τὸν ἄνδρα της, πολὺ ἤσυχη καὶ μὲ καθαρὴ φωνή, μὲ τὴν αὐταρχικότητα ποὺ τῆς ἔδινε ἡ ἀπόλυτη λογική της, τοῦ εἶπε :

—Δὲν θὰ μοῦ ἀπαντήσης τώρα. Δὲν θέλω νὰ μοῦ ἀπαντήσης ἀμέσως. Αὐτὸ ποὺ θέλω ἀπὸ σένα, εἶνε νὰ μ' ἀκούσης μονάχα. Ὅταν τελειώσω, ἐγὼ θὰ φύγω, γιὰ νὰ σ' ἀφήσω νὰ σκεφθῆς ἐλεύθερα... Δὲν θὰ δοκιμάσω καμμιὰ πίεση, ἂν ἐνεργήσης ἐναντίον μου. Ἐννοῶ νἄχης ὅλη σου τὴν ἐλευθερία... Τώρα μπορῶ νὰ σοῦ μιλήσω... Δὲν παρατήρησες πὼς δὲν φορῶ ἀπόψε τὸ κολλιέ μου μὲ τὰ ψεύτικα μαργαριτάρια ; Ἔ, λοιπόν, δὲν τὸ ἔχω πειά... Μὴ νομίσεις διως πὼς τὸ πούλησα. Ἀπλούστατα τὸ πέταξα... Ἄκουσέ με καὶ θὰ μὲ καταλάβης. Πρὶν ἀπὸ δεκαπέντε μέρες δὲν εἴχαμε ἀρκετὰ χρήματα καὶ δὲν μπόρεσες νἀρθῆς μαζύ μου στὸ Παρίσι. Ἡ ἀπουσία σου ἀπο κοντά μου κατάστρεψε κάθε μου εὐχαρίστησι. Σ' ἀγαπῶ, Πέτρο. Ἀγαπιόμαστε. Αὐτὸ τὸ ξέρουμε κι' οἱ δυό μας... Στὸ Παρίσι, λοιπόν, μοῦ ἦρθε ἡ ἰδέα... Ἕνα πρωὶ ἡ ξαδέλφη σου ἡ ντ' Ὠμπερνοὶ μὲ πῆρε μαζύ της στὸν ἀδιαντοπώλη της, γιὰ νὰ τὸν παρακαλέση νὰ ἐκτιμήση τὰ κολλιὲ καὶ τὰ βραχιόλια της, ποὺ ἤθελε νὰ τ' ἀσφαλίση ἐναντίον τῶν κινδύνων κλοπῆς. Μοῦ ἔδωσε ὅλες τὶς πληροφορίες γι' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς ἀσφάλειες. Τότε ἔκανα ἀμέσως τὸ σχέδιό μου. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσουμε τὴ σημερινή μας ζωή. Δὲν εἶμαι ἀπὸ τὶς γυναῖκες, ποὺ μέσα στὸν ἔρωτα ξεχνοῦν τὶς χαρὲς ποὺ δίνει ὁ πλοῦτος. Ἀπεναντίας, μοῦ χρειάζονται χρήματα. Θέλησα λοιπὸν νὰ βροῦμε ἕνα ποσόν, ποὺ θὰ μᾶς ἐπιτρέψη ν' ἀλλάξουμε τὴ σημερινὴ ζωή μας. Μὲ παρακολουθεῖς, δὲν εἶν' ἔτσι ;... Αὐτὸ τὸ ποσὸν νομίζω πὼς θὰ τὸ ἔχω, ἂν δεχθῆς νὰ μὲ βοηθήσης. Ὡστόσο, ὑπάρχουν κίνδυνοι καὶ πρέπει νὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα. Πρόκειται νὰ βροῦμε διακόσιες χιλιάδες φράγκα, ναί, διακόσιες χιλιάδες φράγκα.... Ἔ, λοιπόν, οἱ ἄνθρωποι σὰν καὶ μᾶς δὲν μποροῦν γα βροῦν μὲ τίμια μέσα διακόσιες χιλιάδες φράγκα... Ὤ ! σὲ παρακαλῶ, Πέτρο !... Ὕστερα μιλᾶς... Ἀργότερα !... Γιὰ τὴν ὥρα, ἄκουγε μόνο !... Σοῦ ἐπαναλαμβάνω, δὲν θὰ συζητήσουμε. Ὅταν μάθης αὐτὸ ποὺ ἔκανα, ἐγὼ θὰ φύγω καὶ σὺ θ' ἀποφασίσης μόνος σου. Ἡ ξαδέλφη σου, λοιπόν, γιὰ νὰ ἀστειευθῆ, μοῦ ἐξήγησε πόσο εὔκολο θὰ ἤτανε ν' ἀπατήση κανεὶς τὴν ἑταιρεία ποὺ ἀσφαλίζει τὰ κοσμήματα, νὰ σκηνοθετήση μιὰ κλοπὴ καὶ νὰ ζητήση τὴν ἀξία τῶν χαμένων διαμαντικῶν... Γιὰ νὰ τὸ κάνω ὅμως αὐτό, μοῦ χρειαζόντουσαν νἄχω κοσμήματα γιὰ νὰ τ' ἀσφαλίσω. Χάρις στὸ ὄνομα τῶν ντ' Ὠμπερνουά, μπόρεσα καὶ πῆρα γιὰ δοκιμή, γιὰ μιὰ - δυὸ μέρες, ἀπὸ τὸν κοσμηματοπώλη τους ἕνα μαργαριταρένο κολλιὲ διακοσίων χιλιάδων, ἐντελῶς ὅμοιο μὲ τὸ ψεύτικο ποὺ ἔχω. Ἔ, λοιπόν, αὐτὸ τὸ ψεύτικο κολλιέ, θὰ μᾶς δώση διακόσιες χιλιάδες, Πέτρο !... Ὅσο γιὰ τὸ ἀληθινό, πρὶν τὸ ἐπιστρέψω στὸν ἔμπορο, τὸ πῆγα στὴν ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία, ἡ ὁποία τὸ ἐκτίμησε καὶ τὸ ἀσφάλισε γιὰ διακόσιες χιλιάδες φράγκα. Ἔτσι ἔχω τώρα μέσα στὸ συρτάρι μου ἕνα συμβόλαιο, ποὺ ἀναγνωρίζει πὼς ἔχω ἀληθινὰ μαργαριτάρια καὶ ὑποχρεώνει τὴν ἑταιρεία νὰ μοῦ πληρώση διακόσιες χιλιάδες φράγκα, ἂν μοῦ τὰ κλέψουν. Μοῦ τἄκλεψαν, λοιπόν, σήμερα τὸ ἀπόγευμα, τὴν ὥρα ποὺ ἔβγαινα ἀπὸ τὸ ἰατρεῖο τῶν ἀπόρων καὶ πήγαινα γιὰ μιὰ φιλανθρωπικὴ συνεδρίασι. Ὑπέβαλα μήνυσι. Μὲ εἶδαν ταραγμένη, ἄνω - κάτω, στὴν ἀστυνομία, στοὺς δρόμους, στὸ σταθμὸ ἐκεῖ κάτω, στὸ σταθμὸ ἐδῶ, καὶ γι' αὐτὸ δὲν θέλησα νἀρθῆς ἀπόψε νὰ μὲ πάρης. Εἶχα ἀνάγκη νὰ συνέλθω, νὰ ξεκουραστῶ ἀπ' αὐτὴ τὴν κωμωδία καὶ γι' αὐτὸ σοῦ εἶπα νὰ διώξης τοὺς ὑπηρέτες... Ὄχι, Πέτρο, δὲν θὰ σ' ἀφήσω νὰ μιλήσης... Θὰ σοῦ τὰ πῶ ὅλα, ὅλα ! Ἀλλὰ δὲν θὰ συζητήσω διόλου μαζύ σου. Νὰ ἡ μήνυσις ποὺ ὑπέβαλα : Στὴ γωνία τῆς ὁδοῦ Μπάς, γράφω, ρίχτηκε πάνω μου ἕνας ἄνθρωπος, μ' ἔπιασε ἀπ' τὸ λαιμό, ἄρπαξε τὸ κολλιέ μου κι' ἔφυγε τρέχοντας. Ἤτανε κοκκινομάλλης, κοντός, καὶ μοῦ φάνηκε πὼς ἀλλοιθώριζε. Ὕστερα ἔγραψα στὴν ἀσφάλεια, πληροφορῶντας την γιὰ τὴν κλοπή. Τέλειωσε. Ἂν ἡ ἑταιρεία δὲν ἔχει σχηματίσει καμμιὰ ὑποψία, θὰ πάρω τὴν ἀσφάλεια μέσα σ' ἕνα μῆνα, ἀλλὰ μὲ τὸν δρο νὰ γίνης συνένοχός μου. Πρέπει νὰ πῆς πὼς τὰ εἶχα αὐτὰ τὰ μαργαριτάρια, πὼς τὰ κληρονόμησα ἀπὸ τὴ θεία τῆς μαμᾶς, ξέρεις, κείνη τὴ γρηὰ τρελλή, ποὺ ζοῦσε ὁλομόναχη... Φυσικά, ἂν ἐρευνήσουν σοβαρά, θ' ἀνακαλύψουν τὴν ἀλήθεια. Ἔχουμε ὅμως ἕνα ὄνομα κι' ἕνα παρελθόν, ποὺ θὰ τοὺς κάνουν νὰ πιστέψουν πὼς ὅσα τοὺς λέμε εἶνε ἀληθινά. Αὐτὰ εἶνε τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατά. Ἄς μιλήσουμε τώρα καὶ γιὰ σένα... Ἂν μοῦ ἀρνηθῆς—κι' αὐτὸ εἶνε δικαίωμά σου—μὲ χάνεις σίγουρα καὶ γιὰ πάντα.... Τί θ' ἀπογίνη ἡ ζωή σου ; Δὲν τὸ ξέρω... Ἂν γίνης συνένοχός μου, θὰ ἔχης τύψεις, ἀλλὰ συγχρόνως θὰ μ' ἔχης κοντά σου, εὐτυχισμένη, χαρούμενη, γιατί ἐγὼ δὲν θὰ νοιώθω καμμιὰ τύψι. Δὲν θέλω νὰ σὲ πλανέψω. Δὲν θὰ σοῦ πῶ τίποτε ἄλλο γιὰ τὰ χρήματα, γιὰ τὴν εὐτυχία ποὺ μᾶς περιμένει ἂν πετύχουμε. Πρόκειται νὰ μὲ χάσης στὰ σίγουρα ἢ ἴσως νὰ μὲ κρατήσης ! Αὐτὸ εἶνε τὸ δίλημμά σου. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλη διέξοδος, γιατί ὅλα ἔγιναν πειὰ ἀνεπανόρθωτα. Λοιπόν, Πέτρο, δείξου ἄνδρας. Ἐγὼ φεύγω !... Σκέψου !...

Τὴν ἄφησε νὰ φύγη, σαστισμένος ἀπὸ τὸ ξαφνικὸ χτύπημα, κι' ὅταν θέλησε νὰ τὴν φωνάξη, κείνη εἶχε κιόλας κλείσει τὴν πόρτα.

Ἔτρεξε ξωπίσω της, ἀλλὰ τὸν σταμάτησε στὸ διάδρομο :

—Ὄχι, ἀκόμη μιὰ φορὰ ὄχι, ὄχι !... Ἂν σὲ πείσω ἐγὼ μὲ λόγια, μπορεῖ ἀργότερα νἄχω τύψεις. Ὅταν ἀποφασίσης, ἔλα νὰ μὲ βρῆς στὸ δωμάτιό μου.

Ὁ κ. ντὲ Κορμὼν γύρισε σκυφτὸς στὸ καπνιστήριο κι' ἔπεσε σὲ μιὰ καρέκλα, μπροστὰ

Τὴν κράτησε σφιγμένη στὴν ἀγκαλιά του...

στὸ γραφεῖο του. Ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὰ χαρτιὰ μπροστά του. Ἦσαν λογαριασμοὶ μὲ δυὸ στῆλες : Δοῦναι — Λαβεῖν. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο παρουσιάστηκαν ἐκείνη τὴ στιγμὴ στὰ μάτια του ἡ ἀγάπη, ἡ τιμή, τ' ὄνομά του : «Δοῦναι—Λαβεῖν». Ἦταν τρομερό, πολὺ μπλεγμένο ζήτημα γι' αὐτόν, ποὺ δὲν εἶχε ἀρκετὴ ψυχικὴ δύναμι γιὰ τέτοιες φουρτοῦνες. Ἡ ἀγάπη του ; Μὰ θὰ μποροῦσε ν' ἀγαπᾶ μιὰ κλέφτρα ; Ἡ τιμή του ; Τί νὰ τὴν κάνῃ, ἂν δὲν ἀγαποῦσε πειὰ τὴν Ὑβόνη ; Κι' ἂν δὲν ὑπέκυπτε, ἦταν τὸ ἴδιο σὰν νὰ τὴν παρέδιδε μὲ τὰ χέρια του στὴν ἀστυνομία... Μποροῦσε νὰ τὸ κάνῃ αὐτὸ ἕνας τίμιος ἄνθρωπος, νὰ παραδώσῃ αὐτὸν ποὺ τοῦ ἐμπιστεύτηκε τὸ πιὸ τρομερὸ μυστικό του ;... Σκέφτηκε πολλὴ ὥρα, σκυμμένος πάνω στὸ γραφεῖο του.

Πάνω ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀρετὴ βρίσκεται ἡ εὐτυχία. Ἡ ἀρετὴ γιὰ μερικὰ πλάσματα εἶνε τὸ μέσον νὰ ζοῦν εὐτυχισμένα στὸν κόσμο. Πόσες φορὲς μίλησε μὲ τὴν Ὑβόνη γι' αὐτὰ τὰ ζητήματα !...

Θαύμαζε καὶ τὸ ἐφευρετικὸ μυαλό της !... Τὰ γκρέμιζε ὅλα γιὰ νὰ χτίσῃ πάνω στὰ ἐρείπια. Ἤτανε ὡραῖο αὐτό !... Ὡστόσο δὲν εἶχε πεισθῆ ἀκόμη : «Πρέπει νὰ ζήσουμε ὅπως ἔζησαν οἱ γονεῖς μας», ἔλεγε μὲ τὸ νοῦ του. Κατὰ βάθος ὅμως ἔνοιωθε τὴ γοητεία τῆς ἱέθης, ποὺ κατώρθωνε κείνη νὰ τοῦ χαρίζῃ πάντα, σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ καὶ στὰ πιὸ ἀσήμαντα περιστατικά. Καὶ ὅμως, ἡ οἰκογένειά του, τὸ τιμημένο του ὄνομα, τόσους αἰῶνες... Καὶ τώρα ἔπρεπε νὰ τὰ ρ ψοκινδυνεύση ὅλα.... Ἡ Ὑβόνη ὅμως δὲν φοβήθηκε διόλου... Ἄξιζε τάχα νἄχῃ ἡσυχη τὴ συνείδησί του, τὴ στιγμὴ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ τὰ χάση ὅλα ; Νὰ χάσῃ τὴν Ὑβόνη ; Κείνη τὴ νύχτα κατάλαβε πὼς δὲν ἔλεγε ψέμματα, ὅταν βεβαίωνε πὼς ἦταν ἱκανὸς νὰ κλέψῃ, νὰ σκοτώσῃ, γιὰ τὴν εὐτυχία τῆς Ὑβόνης ! Καὶ πόσο ὑπέροχη, πόσο ἀξιοθαύμαστη ἦταν, ὅταν τοῦ τὰ διηγήθηκε ὅλ' αὐτά, χωρὶς διόλου νὰ τρέμῃ ἡ φωνή της. Μεγάλη ψυχή, περήφανη, γεμάτη θάρρος ! Θέλησε κι' ἀποφάσισε μόνη της. Φάνηκε σκληρή... Καὶ τώρα βέβαια θὰ περίμενε μὲ ἀγωνία τὴν ἀπόφασί του, θὰ βασανιζότανε ὁλομόναχη, ἐνῶ αὐτὸς κρατοῦσε τὴν τύχη της στὰ χέρια του, στὰ ἀδέξια χοντρά του χέρια. Τὰ κύταξε αὐτὰ τὰ χέρια. Θάκλεβαν. Τ' ἀκούμησε στὸ πρόσωπό του καὶ κλονίστηκε, ζαλίστηκε... Ξαφνικὰ ὅμως σηκώθηκε. Πῆρε ἀπότομα τὴν ἀπόφασί του. Ναί, ἦτανε περήφανος, ποὺ θὰ γινότανε συνένοχός της, κι' ὥρμησε, σφίγγοντας τὶς γροθιές του, μὲ τὸ κεφάλι μπροστά. Ἀνέβηκε τέσσερα - τέσσερα τὰ σκαλοπάτια, ἄνοιξε τὴν πόρτα της μὲ τὰ δυό του χέρια, τὴν ἄνοιξε καὶ στάθηκε....

Ἡ μικρὴ καντήλα ἔκαιγε, ὅπως πάντα, πλάϊ στὸ κρεββάτι, ρίχνοντάς του τὶς ρόδινες ἀνταύγειές της, καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ κρεββάτι ἡ Ὑβόνη κοιμότανε ἥσυχη, γεμάτη ἐμπιστοσύνη, μὲ τὰ πλούσια μαλλιά της ξέπλεκα πάνω στὸ λευκὸ προσκέφαλο...

ΜΠΙΝΕ - ΒΑΛΜΕΡ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 8ΟΥ 15)ΗΜΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,

Κατὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ 8ου Δεκαπενθημέρου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου», ἡ ὁποία ἔγινε εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λέκα 7 Γραφεῖα μας, ἐκέρδισαν οἱ κάτωθι ἀριθμοί :

Ὁ 1ος ἀριθμὸς 8457, ὅστις κερδίζει δραχμὰς 500.

Ὁ 2ος ἀριθμὸς 11470, ὅστις κερδίζει μιὰ γραβάτα μεταξωτὴ ἀξίας δραχμῶν 200.

Ὁ 3ος ἀριθμὸς 13453, ὅστις κερδίζει 25 λάμες ξυρίσματος Radium,

Καὶ ὁ 4ος ἀριθμὸς 7600, ὅστις κερδίζει μίαν σειρὰν Ἡμερολογίων τοῦ «Μπουκέτου».

Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λήγοντες εἰς 57 (ἤτοι εἰς τὰ δύο τελευταῖα ψηφία τοῦ 1ου ἀριθμοῦ 8457), κερδίζουν ἀνὰ ἕν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου», τῆς ἀρεσκείας των, ἢ ἀνὰ ἕν βιβλίον τῆς Βιβλιοθήκης μας, τῆς αὐτῆς ἀξίας μὲ τὸ Ἡμερολόγιον.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

ΦΑΡΜΑΚΟ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΚ

Λέγοντας τράκ, ἐννοοῦμε τὴ συγκίνησι ἐκείνη,, ποὺ πιάνει, κατὰ τὴν πρώτη τους ἐμφάνισι μπρὸς στὸ Κοινόν, τοὺς ἠθοποιούς, τοὺς μουσικούς, τοὺς ρήτορας, τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς κάνει νὰ τὰ χάσουν.

Τὸ κακὸ αὐτό, ἀναγνωρίζεται ὡς ἀρρώστεια καὶ γιὰ τὴν καταπολέμησί του ὑπάρχουν πολλὰ μέσα, ἀλλὰ ὡς πιὸ ἀποτελεσματικὸ καὶ ἀβλαβὲς φάρμακο συνιστοῦν οἱ Εὐρωπαῖοι γιατροὶ τὸ νὰ παίρνουμε λίγες στιγμὲς πρὶν νὰ ἐμφανιστοῦμε μπροστὰ στὸ Κοινὸν 8 ὡς 10 σταγόνες λάβδανου.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ὅσο περισσότερο μιὰ γυναῖκα σᾶς παρακαλεῖ νὰ τῆς πῆτε τὴν ἀλήθεια, τόσο λιγώτερο θέλει νὰ τὴν ἀκούσῃ. Ἴψεν

Ὅσο πιὸ ὤμορφη εἶνε ἡ γυναῖκα, τόσο περισσότεροι δαίμονες βρίσκονται μέσα της. Ἅγιος Ἀντώνιος

* * *

Κι' οἱ θεοὶ πεθαίνουν. Μόνον ὁ ἔρωτας δὲν θὰ πεθάνῃ ποτέ. Αὐτὸς εἶνε πιὸ δυνατὸς ἀπ' τὸ χρόνο !... Α. Μυσσὲ

* * *

Ὁ ἔρωτας ὅλα τὰ ἐξωραΐζει, ἀκόμα καὶ τὸ ψέμμα καὶ τὸν ἐγωϊσμό. Πουσκιν

* * *

Ὁ γνωστικὸς ἄνδρας δὲν ἔχει μάτια γιὰ νὰ βλέπῃ τὰ ἐλαττώματα τῆς γυναίκας του κι' ὁ σοφὸς τὰ βλέπει καὶ χαμογελᾶ. Σόλων

* * *

Ἡ καλύτερη γυναῖκα εἶνε ἐκείνη ποὺ ἀγαπάει τὸν ἄνδρα της καὶ τὰ παιδιά της περισσότερο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της. Πλάτων

* * *

Ἡ γέννησις εἶνε ὁ προθάλαμος τοῦ θανάτου. Δάντης

* * *

Τὰ κυριώτερα ὅπλα τῆς γυναίκας εἶνε τὰ δάκρυα καὶ τὰ ἀναφυλλητά. Κα Σωμιὲ

* * *

Ὅλα εἶνε ὡραῖα πάνω σ' ἐκείνη ποὺ ἀγαποῦμαι. Γκωτιὲ

* * *

Ὁ ἔρως τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἔχει σχεδὸν τίποτε κοινὸ μὲ τὸν ἔρωτα τῆς γυναίκας. Ἐτιὲν Ρέϋ

* * *

Ἡ γυναῖκα μὲ τὰ δάκρυά της μαλακώνει καὶ τὸν πιὸ σκληρόκαρδο ἄνδρα. Β. Οὐγκὼ

* * *

Ποτὲ ὁ ἄνδρας δὲν πρέπει ν' ἀνέχεται νὰ κυβερνιέται ἀπὸ τὶς γυναῖκες. Μ. Ναπολέων

* * *

Ἀλλοίμονο σὲ κείνον ποὺ ντρέπεται στὸν ἔρωτα !... Βαλερὺ

* * *

Ἀλλοίμονο σ' ἐκεῖνον ποὺ περιμένει δῶρο ἀπὸ πτωχό, δουλειὰ ἀπὸ τεμπέλη, βοήθεια ἀπὸ ἐχθρό, συμβουλὴ ἀπὸ φθονερὸ καὶ πραγματικὴ ἀγάπη ἀπὸ φιλάρεσκη γυναῖκα. Ἀλ. Δουμᾶς

* * *

Ὅποιος προσπαθεῖ νὰ παρηγορήσῃ ἀπελπισμένον ἀπὸ τὸν ἔρωτα, εἶνε τρελλός. Νοὲλ

* * *

Γυναῖκα χωρὶς ντροπὴ εἶνε σὰν φαγητὸ χωρὶς ἁλάτι. Α. Κάρ

* * *

Ὅπως ἡ φωτιὰ δὲν μπορεῖ νὰ γεννηθῇ χωρὶς τὸν καπνό, ἔτσι καὶ ὁ ἔρωτας χωρὶς τὴ ζήλεια. Γκόρκυ

* * *

Πιὸ σταθερὴ εἶνε ἡ σκιὰ τοῦ νέφους ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς γυναίκας. Ρουσσὼ

* * *

Ὅσο πιὸ καλὸ κρασὶ ἔχεις τόσο πιὸ πολὺ μεθᾶς, κι' ὅσο πιὸ ὤμορφη γυναῖκα ἔχεις τόσο πιὸ πολὺ βασανίζεσαι. Βερλαὶν

* * *

Μερικὲς ἐπιπόλαιες κι' εὐαίσθητες γυναῖκες ξοδεύουν τὸν περισσότερο καιρό τους κάνοντας ὅ,τι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ κάνουν καὶ μολονότι μετανοοῦν γι' αὐτό, χύνοντας ποτάμια δάκρυα, ὡστόσο ἐξακολουθοῦν καὶ πάλι νὰ κάνουν τὰ ἴδια. Ζήνων

* * *

Ὅταν ὁ ἄνδρας εἶνε θυμωμένος ἐναντίον τῆς γυναίκας του, ἡ ὑπομονή της καὶ ἡ γλυκύτητά της μεγαλώνουν συνήθως τὸ θυμό του καὶ μετατρέπουν τὴν ἀδικία του σ' ἀπανθρωπία σκληρή. Ζὶντ

* * *

Πολλὲς γυναῖκες εἶνε ἀξιοθαύμαστες καὶ γιὰ τὴ μεγάλη καρδιά τους καὶ γιὰ τὸ λιγοστό μυαλό τους. Ὅ,τι δὲν μποροῦν ν' ἀντιληφθοῦν τὸ αἰσθάνονται βαθειά, κι' αὐτὸ εἶνε ἡ βασικὴ αἰτία τῆς ὑπερβολικῆς τους τρυφερότητος. Κα Κλαπιὲ

* * *

Ἡ γυναῖκα μπορεῖ ὅλα νὰ τὰ συγχωρήσῃ στὴν ἀντίζηλό της, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νὰ φαίνεται πιὸ ὤμορφη ἀπ' αὐτήν. Γ. Σάνδη

* * *

Περισσότερη ἐμπιστοσύνη πρέπει νὰ δίνῃς στὸ σκυλί σου, παρὰ στὴ γυναῖκα σου. Τὸ σκυλὶ εἶνε πιστὸ ὡς τὴν τελευταία του πνοή, ἐνῶ ἡ γυναῖκα εἶνε πιστὴ ὡς τὴν πρώτη εὐκαιρία ποὺ θὰ τῆς τύχῃ γιὰ νὰ ἀπιστήσῃ. Ἐλβέτιος

* * *

Πολὺ κοπιάζει ὁ ἄνδρας γιὰ νὰ μπῇ μέσα στὴν καρδιὰ τῆς γυναίκας. Κι' ὅμως ὅταν τὸ κατορθώσῃ, ἀντὶ γιὰ καρδιὰ βρίσκει ἢ μερικὰ λουλούδια μαραμένα ἢ τίποτε ! Φλωμπὲρ